

младъ, 20 годишекъ човѣкъ, на когото физическитѣ енергии сѫ вѣзходеши, но духовнитѣ му енергии сѫ низходеши; той мисли, чувствува и действува като 80 годишенъ човѣкъ. Този човѣкъ ще ви говори само за смърть, за отрицателни нѣща въ живота. Енергиитѣ ка този човѣкъ взиматъ посока къмъ земята. Казватъ за него, че преждевременно е останалъ. И обратно: Срѣщате старъ човѣкъ, но съ вѣзвиши идеи, съ високъ идеалъ. Той не се пригърбва като стария, но върви изправенъ, бодъръ. Защо? — Идеитѣ му го привличатъ къмъ слънцето.

Следователно, въ природата сѫществуватъ главно два вида енергии: низходеши, наречени енергии на тѣмнината въ живота (схема III) и вѣзходеши, т. е. енергии на свѣтлината (схема II). Схема I представя кръстосани енергии на свѣтлината и на тѣмнината. Дето тѣзи енергии се уравновесяватъ, тамъ започва разумниятъ животъ. Въ този животъ има свѣтли и тѣмни мѣста, върхове и долини, вследствие на което се явяватъ сѣнки. Сѣнките сѫ предметитѣ, които човѣкъ трѣбва да изучава.

Какъ се познава, кога човѣкъ живѣе въ свѣтлината и кога — въ тѣмнината? За да отговоря на този въпросъ, ще си послужа съ следното обяснение. Въ втората схема сѫ представени вѣзходещитѣ енергии на природата, т. е. живота на свѣтлината. Най-високата точка на слънцето е зенитътъ. Тогава слънчевите лжчи сѫ най- силни и падатъ точно перпен-